

ALBERT MARTINUS SPRAK OP VNG-JAARCONGRES 2014

Sterk mkb = sterke regio

PSO is beter dan SROI en transparante samenwerking vastgelegd in convenanten tussen gemeenten en bedrijfsleven maakt samenleving sterker; speerpunten uit het betoog van Albert Martinus tijdens het deelcongres VNG 'Krachtige economie, krachtige regio'.

Net voor het begin van de zomer hield de Vereniging Nederlandse Gemeenten (VNG) haar jaarlijkse congres. Het grootse evenement dat talloze deelcongressen kent, is dit jaar gehouden in de Drechtsteden. Eén van die deelcongressen ging over een krachtige regionale economie. Dat kan natuurlijk niet plaatsvinden zonder de inbreng van een ondernemer uit de achterban van MKB Infra. Voor de gelegenheid was dat Albert Martinus van Lindeloof uit Hellevoetsluis. Hij hield een gloedvol betoog over publiek/private samenwerking in Rotterdam en de wijze waarop het mkb-segment bouw en infra kan bijdragen aan de werkgelegenheid onder mensen met afstand tot de arbeidsmarkt, voorheen ook wel langdurig werklozen genoemd. Dat laatste onderwerp was voor Albert aanleiding om het keurmerk Prestatieladder Socialer Ondernemen (PSO) onder de aandacht te brengen van het VNG-gehoor. Hoewel de VNG een belangrijke partij was bij de ontwikkeling van het certificaat, passen vele gemeenten de vijf procent regeling toe die gangbaar is bij Social Return On Investment (SROI): vijf procent tot zeven procent van de loonsom bij aanbestedingen wordt aangewend voor de inzet van werkzoekenden uit de lokale kaartenbak. Dat staat een structurele aanpak in de weg, doordat de instromer uit de ene gemeente plaats moet maken voor een andere werkzoekende, als de aannemer een werk aanneemt in een andere

Albert Martinus had maar liefst bijna twintig concrete aanbevelingen voor de gemeenten. Allemaal gericht op de versterking van de regionale en lokale economie. 'En dat kan niet zonder een sterk mkb.'

jectieve wijze de sociaal-maatschappelijke bijdrage van een bedrijf en verstrekt certificaten. Hoe hoger de ranking, hoe meer punten je kunt verzamelen en net als bij de CO₂-prestatieladder mag je dan navenant bedragen in mindering brengen op je inschrijving, waardoor je meer kans maakt op gunning. Het mooie van de PSO is dat het gemeentegrens overschrijdend is. Je kunt dus de mensen meenemen, waardoor duurzaam investeren in opleiding zinvol wordt. Het gaat per slot van rekening om de mensen en niet om

kaartenbakken van de gemeenten waarin je toevallig werk verwerft.

Samenwerking

Een andere spreker op het congres, Willem Vermeend, voormalig staatssecretaris van financiën en nu onder meer internetondernemer en bijzonder hoogleraar Europese Fiscale Economie, wees net als Albert op het langs elkaar heen werken van de verschillende gemeentelijke diensten. Hij vindt dat onbestaanbaar in deze tijd waarin het toch duidelijk is, waar de banen vandaan moeten komen – namelijk van het bedrijfsleven – dat je het gemeentelijk beleid daarop niet afstemt. Wat hem betreft: aan de slag met een transparante samenwerking tussen ondernemers en gemeenten en een interne reorganisatie van de gemeentelijke diensten. Ook ging

hij uitvoerig in op de effecten van de digitalisering in de samenleving.

Overigens stond in alle toespraken op de een of andere wijze samenwerking centraal. Teun Muller, voorzitter werkgevers Drechtsteden, zet zich in voor een gezamenlijke inrichting van de regio door bijvoorbeeld afstemming van vestigingsvergunningen tussen de Drechtsteden en het creëren van een prettig vestigingsklimaat voor nieuwe innovatieve bedrijven. Jan Stam, regionale arbeidsontwikkeling FNV, vindt de regio de basis van economische ontwikkeling. Elke regio kent specifieke activiteiten, waarop werkgelegenheidsarrangementen dienen te worden afgestemd.

Convenanten

Albert Martinus kwam, zoals wel vaker gebeurt als hij het woord voert, tijd tekort om alle punten onder de aandacht te brengen. Hij had maar liefst bijna twintig concrete aanbevelingen voor de gemeenten. Allemaal gericht op de versterking van de regionale en lokale economie. En dat kan niet zonder een sterk mkb, aldus het bevolgen MKB Infralid. Ten slotte kwam hij nog met enkele cijfers over de sociaal-maatschappelijke betrokkenheid van mkb-aannemers. Ruim driekwart van hen is betrokken bij maatschappelijke initiatieven binnen de gemeenten. Anderhalf procent van de bedrijfsomzet uit het mkb-segment bouw en infra gaat naar goede doelen van plaatselijke verenigingen en instellingen, om nog maar te zwijgen over advertenties in clubblaadjes en reclameborden langs de sportvelden. Niet voor niets scoren mkb'ers doorgaans hoog op de PSO-ladder zonder daar al te veel voor te hoeven doen. Er is dus alle redenen voor gemeenten om te streven naar een gezond mkb. Het mkb staat te popelen mee te denken over maatschappelijke vraagstukken in buurten en wijken, scholen te adopteren, gastlessen te verzorgen, in gesprek te komen met bewoners over hun wensen voor een leefbare buurt, enzovoort. Een goede route is de wijze waarop dat in Rotterdam gebeurt. Lindeloof, het bedrijf van Albert Martinus, is mede-ondertekenaar van enkele convenanten gesloten met de gemeente, waarin afspraken zijn gemaakt over de inzet van mkb-consortia bij de revitalisering van oude wijken en ook over de naleving van cao-afspraken. De gemeente Nijmegen onderzoekt eveneens deze route.

COLUMN

Nostalgie

In 2012 reed ik op de motor van Chicago naar Los Angeles: 4.400 km langs de originele Route 66. Sommige stukken lukt dat niet meer, die zijn volledig overwoekerd en dus afgezet. Verder vooral betonwegen, antieke bruggen en in de bergen gelukkig geasfalteerd. Als inframan stopte ik onwillekeurig bij het laatste stukje bestraat wegdek. Daar was geen ontkomen aan omdat het naar Amerikaanse begrippen wel heel bijzonder was.

Hier moest ik aan denken, toen ik het boekje 'Klinker-Wegen' onder ogen kreeg. Een uitgave van 'De Vlamovenstraatklinter' uit 1931. Een fabrikant, die met die uitgave een warm pleidooi houdt voor het gebruiken van echte gebakken klinkers als verharding. Een bijna wetenschappelijk werk ondersteund met foto's, feiten, statistieken en cijfers. Opvallend is dat toen ook al gesproken werd over 'duurzaamheid', 'onderhoudskosten' en zelfs over 'restwaarde' van de gebruikte steen als herbruikbaar funderingsmateriaal.

Nu bijna 85 jaar later hebben we het (nog) over 'duurzaam ondernemen', CO₂-ladders, recycling en 'return on investment'. Zoek de verschillen, zou ik zeggen. Dat geldt echter niet voor de uitgebreide kostenberekeningen die, inclusief afschrijvingen, restwaarde, renteverlies enzovoort, tot op de cent worden voorgerekend. Hier is wel het een en ander veranderd. Afgezien van de nominale bedragen is vooral de verhouding materiaal ten opzichte van arbeid interessant. Eén vierkante meter waalformaat kostte toen f 4,40 (ja, er waren nog guldens). Het loonbestanddeel bedroeg f 0,35. Zegge en schrijven, circa 8% van de meterprijs.

Natuurlijk moeten we niet terug naar die 'goede oude tijd' en gelukkig zijn de arbeidsvoorwaarden en omstandigheden veel en veel beter dan toen. Het neemt echter niet weg, dat de kosten van arbeid relatief wel een erg hoge vlucht hebben genomen. Is het nu echt zo gek om die kosten op arbeid eens ter discussie te stellen en te zorgen dat de mensen die het werk doen goed, wat mij betreft nog beter, betaald worden en alle andere kostenverhogende factoren eens tegen het licht te houden of deze nog wel van deze tijd zijn?

Maar ja, de CAO hoor ik u zeggen. Inderdaad, misschien hoorde dat boekje ook wel meer bij 1931 dan bij 2014. Ik hoop dat onze cao-onderhandelaars voldoende historisch besef, maar vooral een duidelijke toekomstvisie hebben.

Daan Stuit
voorzitter MKB INFRA

Albert Martinus: 'We zijn op de goede weg, maar het kan allemaal sneller en beter'

gemeente. Want deze nieuwe gemeentelijke opdrachtgever wil natuurlijk de mensen uit de eigen kaartenbak aan een baan helpen. Bovendien zijn de regels niet overal eensluidend. Resultaat: niemand krijgt de kans zich goed in te werken of een opleidingstraject af te ronden. Albert Martinus signaleerde bovendien, dat de belangen van gemeentelijke diensten uiteenlopen en dat werkt contraproductief. Het samenvoegen van de gemeentelijke diensten Sociale Zaken en Openbare Werken zou een effectief werkgelegenheidsbeleid kunnen bevorderen.

Objectief meetinstrument

PSO kiest voor een meer steekhoudende aanpak. Het keurmerk dat ontwikkeld is door TNO in samenwerking met de VNG en werkgeversorganisaties, meet op ob-

Over MKB INFRA

MKB INFRA is de brancheorganisatie voor infrabedrijven. Opggericht door ondernemers, vóór ondernemers. MKB INFRA behartigt de belangen van kleine en middelgrote aannemingsbedrijven werkzaam in de grond- en waterbouw, wegenbouw, civiele techniek, cultuurtechniek, bronbemaling, kunstwerken en geleidings- en markeerwerken.

MKB INFRA werkt aan een sterke marktpositie voor mkb-infrabedrijven in een gezond ondernemersklimaat, met ruimte voor innovatie, eerlijke en vrije concurrentie en een open samenwerking tussen opdrachtgevers en opdrachtnemers. Dat doet de vereniging op een constructieve, open manier, in samenwerking en dialoog met alle partijen die betrokken zijn bij infrastructurele vraagstukken: politiek, overheid, bedrijfsleven en wetenschap. Naast belangenbehartiging biedt MKB INFRA haar leden ook een uitgebreid pakket aan dienstverlening.

MKB INFRA staat voor:

- Groter marktaandeel mkb in de gww-sector.
- Uniforme, transparante aanbestedingsprocedures.
- Constructieve samenwerking opdrachtgever – opdrachtnemer.
- Duurzaam en maatschappelijk verantwoord ondernemen.
- Behoud en verbeteren vakmanschap.
- Delen van kennis en kunde.
- Meer invloed op arbeidsvoorwaarden/CAO's.

MKB INFRA

Nieuweweg 226, 3905 LT Veenendaal
Postbus 1085, 3900 BB Veenendaal
T (0318) 544 905, F (0318) 544 909
E secretariaat@mkb-infra.nl
www.mkb-infra.nl